

Sygn. akt II K 621/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Magdalena Buczyńska i Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Ewy Urman – Brzosko

po rozpoznaniu dnia 27 kwietnia 2015 r. , 03 czerwca 2015 r. , 10 sierpnia 2015 r. , 24 września 2015 r. , 03 listopada 2015 r. , 14 grudnia 2015 r. , 22 stycznia 2016 r. , 04 marca 2016 r. , 26 kwietnia 2016 r. , 08 czerwca 2016 r. i 14 grudnia 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. F. (1) , syna K. i I. z d. S. , ur. (...) w M.

oskarżonego o to, że :

w dniu 05 lipca 2012 roku, w miejscowości S. II , gm. N. , pow. (...) , woj. (...) , nieumyślnie poprzez potrącenie na terenie prywatnej posesji motocyklem marki H. (...) o nr rej. (...) spowodował ciężkie obrażenia ciała L. K. w postaci : wieloodłamowego złamania piramidy kości skroniowej , kości ciemieniowej , podstawy czaszki , dużego obrzęku mózgu , krwiaka przymózgowego , licznych krwotocznych ognisk w płacie skroniowym lewym , krwi w komorze IV , skutkujących jej zgonem 10 listopada 2012 roku ;

to jest o czyn z art. 155 k.k.

1. Oskarżonego M. F. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu ;
2. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócić (...) Sp. z o.o. w W. dowody rzeczowe Nr DRZ 534/13 ;
3. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócić Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w W. dowody rzeczowe Nr DRZ (...) ;
4. Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa .

Sygn. akt II K 621/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 lipca 2012 r. oskarżony M. F. (1) przyjechał motocyklem marki H. D. G. U. C. o nr rej. (...) model (...) o masie przekraczającej 400 kg (wyposażonym w (...)) do miejscowości S. D. , woj. (...) na posesję przy ul. (...) stanowiącą własność jego znajomych P. K. i L. K. . Oskarżony M. F. (1) miał duże doświadczenie w kierowaniu tego typu motocyklami i motocyklem marki H. D. G. U. C. o nr rej. (...) rok model (...) przejechał ponad 100 000 km. Na podwórku tej posesji oskarżony M. F. (1) umył motocykl marki H. D. G. U. C. o nr rej. (...) . Po wymyciu tego motocykla oskarżony M. F. (1) chciał go wypolerować ale było to niemożliwe ze względu na wysoką temperaturę , gdyż elementy motocykla były nagrzane przez słońce . Dlatego P. K. zaproponował M. F. (1) by ten wjechał motocyklem do garażu . Motocykl stał równolegle do garażu w odległości około 5 m . Drzwi do garażu do którego miał zamiar

wjechać oskarżony M. F. (1) znajdowały się po lewej stronie i były otwarte . Oskarżony M. F. (1) około godziny 12.50 uruchomił motocykl marki H. D. G. U. C. o nr rej. (...) by wjechać do garażu . W tym czasie L. K. znajdował się za winoroślami w odległości 5-6 m od motocykla. Oskarżony M. F. (1) aby wjechać do garażu wykonał manewr skrętu poruszając się z niewielką prędkością rzędu 10 km/h . Oskarżony M. F. (1) wykonując manewr skrętu na podwórzu ograniczonym budynkiem zmuszony był do obrania ściśle zdeterminowanego toru jazdy , gdyż znajdujący się na tym podwórku budynek mieszkalny nie pozwalał na poprawę manewru skrętu poprzez zwiększenia promienia skrętu . Podczas wykonywania tego manewru oskarżony M. F. (1) na skutek zmurszałego betonu podwórka utracił stabilność motocykla w niewielkiej odległości od ściany budynku i podjął manewry zapobiegające upadkowi tego motocykla , po jego wcześniejszym , chwilowym niestabilnym ruchu . Ten niestabilny ruch był skutkiem jazdy oskarżonego M. F. (1) z małą prędkością po łuku o małym promieniu . Jako że powrót do stabilnej jazdy mógł nastąpić wyłącznie po zwiększeniu otwarcia przepustnicy (dodaniu gazu) , oskarżony M. F. (1) dodał gazu i kierowany przez niego motocykl zwiększył prędkość z którą się poruszał do 15 km/h. Jednak na skutek tego motocykl marki H. D. G. U. C. o nr rej. (...) kierowany przez oskarżonego M. F. (1) zaczął się poruszać po łuku o większym promieniu , kierując się w stronę schodów prowadzących na taras . Pogłębienie skrętu skierowało motocykl w stronę miejsca w którym stała L. K. . Oskarżony M. F. (1) podjął manewr hamowanie , jednak kierowany przez niego motocykl marki H. D. G. U. C. o nr rej. (...) przednim kołem uderzył w L. K. która przewróciła się i uderzyła głową o betonowe podłoże podwórka . Do potrącenia L. K. doszło w czasie realizacji przez oskarżonego M. F. (1) manewrów zapobiegających upadkowi motocykla , po jego wcześniejszym , chwilowym niestabilnym ruchu . Jedyną nieprawidłowością jaką można wskazać w postępowaniu oskarżonego M. F. (1) , była chwilowa utrata stabilności motocykla w czasie jazdy po łuku z małą prędkością . Podkreślić jednak należy , że przy tego typu manewrach , takie chwilowe utraty stabilności motocykla zdarzają się i brak jest podstaw do twierdzenia , że działanie podjęte przez oskarżonego M. F. (1) po tej chwilowej utracie stabilności nie było prawidłowe i oskarżony M. F. (1) realizował manewr wjazdu do garażu bez zachowania należytej ostrożności . W czasie wykonywania skrętu motocykl kierowany przez oskarżonego M. F. (1) jechał z prędkością rzędu 10 km/h . Brak jest podstaw do twierdzenia , że po przyspieszeniu , będącym prawidłową reakcją na chwilową utratę stateczności , motocykl jechał z prędkością większą niż 15 km/h . W dniu zdarzenia była słoneczna pogoda temperatura powietrza wynosiła 33 °C (k. 694 -709) .

Oskarżony M. F. (1) i L. K. w chwili tego zdarzenia byli trzeźwi (k. 8 i k. 20-21) .

W wyniku tego zdarzenia L. K. doznała ciężkie obrażenia ciała w postaci : stłuczenia głowy ze złamaniem kości czaszki i wielomiejscowymi stłuczeniami mózgu z następowym obrzękiem mózgu . Rozległe stłuczenia kory mózgowej płatów czołowych i skroniowych , spowodowały zaburzenia psychoorganiczne pod postacią zespołu czołowego , a złamanie czaszki skutkowało powstaniem przetoki szyjno-jamistej wymagającej leczenia operacyjnego . Obrażenia te spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu oraz inne ciężkie kalectwo wyczerpujące znamiona art. 156 § 1 pkt 2 k.k. (k. 680-684) .

L. K. w dniu 05 lipca 2012 r. została przewieziona do (...) Sp. z o.o. w W. , gdzie była hospitalizowana najpierw na Oddziale Intensywnej Terapii , a następnie od dnia 28 lipca 2012 r. w Klinice (...) , zaś od dnia 16 sierpnia 2012 r. w Oddziale Rehabilitacji Neurologicznej . W dniu 26 września 2012 r. u L. K. przebywającej na Oddziale (...) Neurologicznej rozpoznano infekcje dróg moczowych , zaś w dniu 01 października 2012 r. stan ogólny L. K. pogorszył się , wynik posiewu krwi wskazał na obecność bakterii szczepu (...) . Z rozpoznaniem posocznicy gronkowcowej (...) w dniu 05 października 2012 r. L. K. zostało przewieziona do na Oddział Intensywnej Terapii Wojewódzkiego Szpitala (...) w W. gdzie zmarła w dniu 10 listopada 2012 r..

Z opinii (...) J. C. M. , Wydział Lekarski, Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej , Pracowni Ekspertyz Sądowo – Lekarskich z dnia 23 listopada 2016 r. wynika iż wobec istniejących wątpliwości , brakuje wystarczającej podstawy do przyjmowania pełnego związku przyczynowego , między obrażeniami doznanymi przez L. K. , a jej zgonem . Ten związek jest wprawdzie wysoko prawdopodobny , jednak istniejące wątpliwości nie pozwalają na przyjęcie go z pewnością wymagana w opiniowaniu karnym (k. 680-684) .

Oskarżony M. F. (1) ma ukończone 63 lata, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z emerytury w wysokości 7000 zł, nie był karany (k. 716), nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego M. F. (1) (k. 311-314, k. 501-502 i k. 630-631), zeznań świadków: P. K. (k. 15 v, k. 64v, k. 99 i k. 502), E. K. (k. 180-181v, k. 337 v i k. 514-515), P. D. (k. 192-193, k. 333, k. 413-414 i k. 528-529), A. F. (k. 194v-195, k. 332v i k. 537), S. M. (k. 186, k. 331 i k. 539), M. R. (k. 183-184, k. 336 v i k. 553), A. D. (k. 169 v- 170 i k. 514), M. F. (2) (k. 171v-172v i k. 514), M. Ż. (k. 187v-188 i k. 529), D. K. (k. 213v-214 i k. 553), J. Ś. (k. 202v - 203 i k. 553-554) i B. F. (k. 206 i k. 582), notatki urzędowej (k. 1-2), szkicu z miejsca zdarzenia (k. 3), protokołu oględzin miejsca zdarzenia (k. 4-5), protokołu oględzin motocykla (k. 6-7), protokołu badania stanu trzeźwości (k. 8), wyniku badania stanu trzeźwości (k. 20-21), opinii lekarskiej (k. 48), dokumentacji fotograficznej (k. 51), informacji o zgonie L. K. (k. 53), protokołu oględzin zwłok (k. 60 - 61), dokumentacji fotograficznej (k. 62 - 63), protokołu oględzin i otwarcia zwłok (k. 80), opinii o przyczynach zgonu L. K. (k. 81 - 86), wyniku badania histopatologicznego (k. 87), oświadczenia pokrzywdzonego P. K. (k. 269, k. 270, k. 326), informacji Powiatowego Inspektora Sanitarnego (k. 340 - 411), karty karnej (k. 426, k. 716), opinii (...) J. (k. 680 - 684) i opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. (k. 694 - 710) oraz częściowo: opinii medycznej (k. 233 - 248) i ustnym opinią uzupełniającym wydanym przez biegłych J. S. (2) (k. 275-276), A. S. (k. 277-278) i J. F. (k. 280-282 i k. 580-582) oraz opinii biegłego J. K. (k. 597 - 611 i k. 628-630).

Oskarżony M. F. (1) stanął pod zarzutem, iż w dniu 05 lipca 2012 roku, w miejscowości S. II, gm. N., pow. (...) , woj. (...), nieumyślnie poprzez potrącenie na terenie prywatnej posesji motocyklem marki H. (...) o nr rej. (...) spowodował ciężkie obrażenia ciała L. K. w postaci: wieloodłamowego złamania piramidy kości skroniowej, kości ciemieniowej, podstawy czaszki, dużego obrzęku mózgu, krwiaka przymózgowego, licznych krwotocznych ognisk w płacie skroniowym lewym, krwi w komorze IV, skutkujących jej zgonem 10 listopada 2012 roku; to jest popełnienia czynu z art. 155 k.k. .

Oskarżony M. F. (1) w postępowaniu przygotowawczym jak i w postępowaniu przed Sądem nie przyznał się do zarzuconego mu czynu (k. 311 i k. 501). Oskarżony M. F. (1) w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w dniu 05 lipca 2012 r. przyjechał swoim motocyklem marki H. (...) na posesję swoich znajomych P. i L. K. w miejscowości S. D. by umyć ten motocykl. Po wymyciu tego motocykla chciał go wypolerować, ale było to niemożliwe z powodu iż jego elementy były nagrzane przez słońce. Dlatego P. K. zaproponował mu by wjechał tym motocyklem do garażu, gdzie motocykl ostygnie. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego M. F. (1) wynika iż jego motocykl wtedy stał równolegle do garażu w odległości ok. 5 m. W tym czasie podeszła do niego L. K., która widząc iż będzie uruchamiał motocykl stanęła od niego w odległości 5-6 m w okolicy krzewów winorośli. Oskarżony M. F. (1) stwierdził iż podczas wjazdu do garażu motocykl toczył się po łuku z małą prędkością ok. 2 km/h. Z powodu niekontrolowanego poślizgu tylnego koła na betonowo piaszczystej nawierzchni, motocykl gwałtownie zmienił kierunek jazdy o 90 stopni i znalazł się w pozycji odwrotnej od wjazdu do garażu. Po lewej stronie znajdowały się schody tarasu a po prawej krzaki winorośli. Po odzyskaniu równowagi motocykl pojechał 2-3 m ocierając się o winorośle. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego M. F. (1) wynika iż wtedy w odległości 2 m przed sobą zobaczył L. K. i zaczął hamować. Jednak motocykl uderzył przednią oponą najprawdopodobniej w piszczel L. K. która upadła na betonowe podłoże i doznała obrażeń głowy (k. 311 - 314).

Na rozprawie przed Sądem w dniu 27 kwietnia 2015 r. oskarżony M. F. (1) odmówił składania wyjaśnień i potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 501-502). Natomiast na rozprawie przed Sądem w dniu 08 czerwca 2016 r. oskarżony M. F. (1) ustosunkowując się do ustnej opinii biegłego J. K. powtórzył wersje zdarzeń przedstawioną podczas wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym. Dodatkowo oskarżony M. F. (1) stwierdził iż przebieg symulacji przedstawionej przez biegłego J. K. mniej więcej odzwierciedla tor jazdy jego motocykla, jedynie w fazie po uślizgu była to jazda, żeby nie upaść, ponieważ motocykl leciał na prawą stronę, lekko dodał gazu i motocykl zaczął się prostować. Po przejechaniu 2-3 m metrów dostrzegł L. K. i zaczął hamować. Ponadto oskarżony M. F. (1) stwierdził iż w czasie wyjeżdżania do garażu tylnie koło jego motocykla wjechało w dołek, w którym był zmurzały beton i nie mając przyczepności zabuksowało (k. 630-631).

Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom oskarżonego M. F. (1) jako jasnym , dokładnym i korespondującym z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka : P. K. P. K. (k. 15 v , k. 64v , k. 99 i k. 502) oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1-2) , szkicu z miejsca zdarzenia (k. 3) , protokołu oględzin miejsca zdarzenia (k. 4-5) , protokołu oględzin motocykla (k. 6-7) , protokołu badania stanu trzeźwości (k. 8) , wyniku badania stanu trzeźwości (k. 20 -21) , dokumentacji fotograficznej (k. 51) , opinii (...) J. (k. 680 - 684) i opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. (k. 694 - 710) .

Sąd dał również wiarę w całości zeznaniom świadków : P. K. , E. K. , P. D. , A. F. , S. M. , M. R. , A. D. , M. F. (2), M. Ż., D. K. , J. Ś. i B. F. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka P. K. - męża L. K. wynika jaki był przebieg zdarzeń z dnia 05 lipca 2012 r. . Z zeznań świadka P. K. wynika iż tego dnia za jego zgodą oskarżony M. F. (1) wymył swój motocykl na jego posesji w miejscowości S. D. . Po wymyciu tego motocykla oskarżony M. F. (1) chciał go wypolerować , dlatego zaproponował oskarżonemu M. F. (1) aby wjechał do garażu z uwagi na to że motocykl był nagrzwany od słońca. W tym czasie jego żona L. K. przemieszczała się po posesji . Z dalszych zeznań świadka P. K. wynika iż oskarżony M. F. (1) wszedł na motocykl i zaczął nim zawracać kierując się w stronę drzwi garażu . W trakcie jazdy po łuku w prawo z wolną prędkością , motocykl kierowany przez oskarżonego M. F. (1) zaczął się przechylać na bok . Gdy zobaczył że motocykl się przewraca odskoczył do otwartego garażu. Oskarżony M. F. (1) przejechał motocyklem wzdłuż garażu i świadek stracił go z pola widzenia. Gdy wyszedł z garażu to motocykl leżał na prawym boku i oskarżony M. F. (1) miał przygniecioną motocyklem nogę , a przed przodem motocykla leżała jego żona L. K. która uderzyła tyłem i bokiem głowy o betonowe podłoże . Z dalszych zeznań świadka P. K. wynika jak wyglądało leczenie jego żony L. K. po tym zdarzeniu w (...) Szpitalu (...) w W. i co w jego ocenie było powodem jej śmierci (k. 15 v , k. 64v , k. 99 i k. 502) .

Z zeznań świadków E. K. (k. 180-181v , k. 337 v i k. 514-515) , P. D. (k. 192-193 , k. 333, k. 413-414 i k. 528-529) , A. F. (k. 194v-195 , k. 332v i k. 537) , S. M. (k. 186 , k. 331 i k. 539) i M. R. (k. 183-184 , k. 336 v i k. 553) - lekarzy pracujących w (...) Sp. z o.o. wynika jak wyglądał proces leczenia i rehabilitacji L. K. po wypadku w dniu 05 lipca 2012 r. oraz jak wyglądał jej stan zdrowia po tym zdarzeniu i co było powodem jego pogorszenia .

Z zeznań świadków A. D. (k. 169 v- 170 i k. 514) , M. F. (2) (k. 171v-172v i k. 514) , M. Ż. (k. 187v-188 i k. 529) , D. K. (k. 213v-214 i k. 553) , J. Ś. (k. 202v - 203 i k. 553- 554) i B. F. (k. 206 i k. 582) - rodziny i znajomych L. K. wynika jaki był stan zdrowia L. K. podczas jej leczenia (...) Sp. z o.o. i jak wyglądała opieka na nią gdy przebywała w tym szpitalu .

Sąd dał pełną wiarę opinii nr (...) z dnia 20 października 2017 r. Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. (k. 694 - 710) jako jasnej , dokładnej , logicznej i fachowej . Biegły w tej opinii w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w tej opinii . Biegły sporządzający tą opinię posiadał fachową wiedzę na temat taktyki i techniki jazdy motocyklem marki H. D. G. U. C. model (...) o masie przekraczającej 400 kg (wyposażonym w (...)) oraz dokonał oględzin miejsca zdarzenia i przeprowadził symulację przebiegu tego zdarzenia w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania przygotowawczego i sądowego w niniejszej sprawie . Z opinii nr (...) z dnia 20 października 2017 r. Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. wynika iż w czasie zdarzenia doszło do potrącenia L. K. przez motocykl marki H. D. G. U. C., którym kierował oskarżony M. F. (1) . Do zdarzenia doszło w czasie realizacji przez oskarżonego M. F. (1) manewrów zapobiegających upadkowi motocykla , po jego wcześniejszym , chwilowym niestabilnym ruchu . Jedyną nieprawidłowością jaką można wskazać w postępowaniu oskarżonego M. F. (1) , była chwilowa utrata stabilności motocykla w czasie jazdy po łuku z małą prędkością . Podkreślić jednak należy , że przy tego typu manewrach , takie chwilowe utraty stabilności motocykla zdarzają się i brak jest podstaw do twierdzenia , że działanie podjęte przez oskarżonego M. F. (1) po tej chwilowej utracie stabilności nie było prawidłowe . ***Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do twierdzenia , że oskarżony M. F. (1) realizował manewr ujazdu do garażu bez zachowania należytej ostrożności .*** W czasie wykonywania skrętu motocykl kierowany przez oskarżonego M. F. (1) jechał z prędkością rzędu 10 km/h . Brak jest podstaw do twierdzenia , że po przyspieszeniu , będącym prawidłową reakcją na chwilową utratę stateczności , motocykl

jechał z prędkością większą niż 15 km/h . Ponadto w opinii tej biegły w sposób dokładny i fachowy opisał jak winno wyglądać prawidłowe działanie kierowcy motocykla marki H. D. G. U. C. model (...) o masie przekraczającej 400 kg (wyposażonym w (...)) w przedmiotowej sytuacji i stwierdził iż manewry podjęte przez oskarżonego M. F. (1) w tej sytuacji były prawidłowe .

Sąd dał pełną wiarę z sprawozdaniu z przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu etylowego w płynach ustrojowych sporządzonego przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Stołecznej Policji w dniu 27 lipca 2012 r. . Ze sprawozdania tego wynika iż w próbce krwi pobranej od L. K. w dniu 05 lipca 2012 r. nie stwierdzono alkoholu etylowego (k. 21-22) .

Sąd dał pełną wiarę opinii (...) J. C. M. , Wydział Lekarski, Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej , Pracowni Ekspertyz S. – Lekarskich z dnia 23 listopada 2016 r. (k. 680-684) jako jasnej , dokładnej , logicznej i fachowej . Biegły w tej opinii w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentacji medycznej L. K. wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w tej opinii . Z opinii (...) J. C. M. , Wydział Lekarski, Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej , Pracowni Ekspertyz S. – Lekarskich z dnia 23 listopada 2016 r. wynika iż zgromadzona w aktach dokumentacja medyczna pozwala na przyjęcie , że L. K. doznała w dniu 05 lipca 2012 r. stłuczenia głowy ze złamaniem kości czaszki i wielomiejscowymi stłuczeniami mózgu z następowym obrzękiem mózgu . Rozległe stłuczenia kory mózgowej płatów czołowych i skroniowych , spowodowały zaburzenia psychoorganiczne pod postacią zespołu czołowego , a złamanie czaszki skutkowało powstaniem przetoki szyjno-jamistej wymagającej leczenia operacyjnego. Bezpośrednio po urazie chora była w stanie ciężkim , spowodowanym stłuczeniami tkanki mózgowej z jej obrzękami , głęboko nieprzytomna z niewydolnością oddechową , wymagającym stosowania respiratora . Dopiero intensywne leczenie przeciwobrzękowe spowodowało poprawę stanu ogólnego . Uszkodzenia mózgowia , stanowiły w okresie bezpośrednio po urazie chorobę realnie zagrażającą życiu , wyczerpując znamiona art. 156 § 1 pkt. 2 k.k.. W. stłuczenie mózgu , wyłączające rozległe obszary ośrodkowego układu nerwowego , spowodowały zespół psychoorganiczny o charakterze głębokich ubytków intelektualnych , powodujących inwalidztwo biologiczne w wymiarze 100 % i całkowitą niezdolność do samodzielnej egzystencji . Być może z czasem nastąpiłaby pewna poprawa stanu psychicznego , jednak biorąc pod uwagę rozległość obszarów objętych stłuczeniami oraz fakt , że tkanka kory mózgowej nie ulega regeneracji , należy przyjąć , że zaburzenia neuropsychiczne miały charakter trwałe . Zaburzenia te stanowiły inne ciężkie kalectwo i wyczerpywały znamiona art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. Wobec istniejących wątpliwości , brakuje wystarczającej podstawy do przyjmowania pełnego związku przyczynowego , między obrażeniami doznanymi przez L. K. , a jej zgonem . Ten związek jest wprawdzie wysoko prawdopodobny , jednak istniejące wątpliwości nie pozwalają na przyjęcie go z pewnością wymagana w opiniowaniu karnym (k. 680-684) .

Jeżeli chodzi o opinię pisemną z dnia 04 września 2013 r. nr (...) Biura (...) w L. (k. 233-248) oraz uzupełniające opinie ustne złożone przez biegłych J. S. (2) (k. 275-276) , A. S. (k. 277-278) i J. F. (k. 280-282 i k. 580-582) wydających tą opinię pisemna to Sąd dał im wiarę w zakresie jakim opinie te korespondują z opinią (...) J. C. M. , Wydział Lekarski, Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej , Pracowni Ekspertyz S. – Lekarskich z dnia 23 listopada 2016 r. (k. 680-684) , której Sąd dał wiarę w całości . Należy wskazać iż nie zasługuje na wiarę stwierdzenie zawarte w tych w/w opiniach dotyczące faktu iż istnieje związek przyczynowy między obrażeniami jakie odniosła L. K. w wyniku zdarzenia w dniu 05 lipca 2012 r. a jej zgonem w dniu 10 listopada 2012 r.. Na wstępie oceniając opinię tych biegłych należy wskazać iż z uzupełniającej opinii biegłej J. F. złożonej na rozprawie w dniu 22 stycznia 2016 r. wynika iż bezpośrednią przyczyną zgonu L. K. były powikłania związane z ciężką sepsą . Same następstwa urazu z dnia 05 lipca 2012 r. były poważne jednak L. K. przeżyła ten uraz (k. 580-582) . Należy wskazać iż z opinii (...) J. C. M. , Wydział Lekarski, Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej , Pracowni Ekspertyz S. – Lekarskich z dnia 23 listopada 2016 r. wynika kategorycznie iż wobec istniejących wątpliwości , brakuje wystarczającej podstawy do przyjmowania pełnego związku przyczynowego , między obrażeniami doznanymi przez L. K. , a jej zgonem . Ten związek jest wprawdzie wysoko prawdopodobny , jednak istniejące wątpliwości nie pozwalają na przyjęcie go z pewnością wymagana w opiniowaniu karnym (k. 680-684) .

Jeżeli chodzi o opinię pisemną (k. 597- 611) sporządzoną przez biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych J. K. oraz uzupełniającą opinię ustną złożoną przez tego biegłego na rozprawie

w dniu 08 czerwca 2016 r. (k. 628-630) to Sąd dał im wiarę w zakresie jakim opinie te korespondują z opinią nr (...) z dnia 20 października 2017 r. Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. (k. 694 - 710) , której Sąd dał wiarę w całości . Należy wskazać iż biegły J. K. w swoich opiniach prawidłowo określił tor jazdy motocykla marki H. (...) o nr rej. (...) podczas przedmiotowego zdarzenia z dnia 05 lipca 2012 r. , jednak błędnie określił prędkość tego motocykla w chwili przed podjęciem manewru hamowania na nie mniejsza niż 20,5 km/h oraz błędnie ocenił iż taktyka i technika jazdy motocyklisty – oskarżonego M. F. (1) była nieprawidłowa , co wynikało w ocenie biegłego z wykonania manewru skrętu po łuku bliskim granicznemu i z tzw. uślizgiem tylnego koła , co spowodowało utratę panowania nad motocyklem i potrącenie obiektywnie dobrze widocznej L. K. . Należy zauważyć oceniając w tym zakresie opinie biegłego J. K. iż w swojej opinii ustnej biegły J. K. przyznał iż nie ma doświadczenia związanego z jazdą motocyklem o wadze 295-300 kg i nigdy takiego motocykla nie użytkował (k. 628) . Natomiast oskarżony M. F. (1) w chwili zdarzenia kierował motocyklem marki H. D. G. U. C. model (...) o masie przekraczającej 400 kg (wyposażonym w (...)) na którym przejechał około 100 000 km. Podnieść należy iż z opinii nr (...) z dnia 20 października 2017 r. Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. wynika kategorycznie iż przy jeździe motocyklem marki H. D. G. U. C. model (...) o masie przekraczającej 400 kg (wyposażonym w (...)) z małą prędkością , po łuku , nawet niewielkie zawahanie się kierującego w czasie wykonywania takiego manewru , przejawiające się chwilowym przymknięciem przepustnicy (ujęciem gazu) , prowadzi do niezamierzonego zwiększenia pochylenia motocykla . Z kolei zwiększenie pochylenia prowadzi do sytuacji w której motocykl zaczyna się przewracać na bok . Uchronienie motocykla przed upadkiem wymaga natychmiastowego otwarcia przepustnicy (dodania gazu) , ale działanie takie w naturalny sposób przemiesza motocykl w sposób nieco bardziej intensywny od zamierzonego . Motocykl wyposażony w silnik o dużym momencie obrotowym , jadąc po nawierzchni o obniżonym współczynniku przyczepności , może po gwałtownym otwarciu przepustnicy gwałtownie zwiększyć prędkość obrotową tylnego koła , co przy jego pochyleni może powodować uślizg tyłu motocykla . Przy wykonywaniu manewru motocyklem o istotnie mniejszej masie można próbować podeprzeć się nogą , ale przy motocyklu który waży ponad 400 kg , motocyklista nie jest w stanie utrzymać takiej masy na jednej nodze , co prowadzi do natychmiastowego przewrócenia się motocykla , który upadając może przygnieść nogę motocyklisty . Próba oponowania takiego przewracającego się motocykla przez podpieranie się nogą jawi się więc jako błędna (k. 706) . Ponadto z opinii nr (...) z dnia 20 października 2017 r. Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. wynika kategorycznie że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do twierdzenia , że oskarżony M. F. (1) realizował manewr wjazdu do garażu bez zachowania należytej ostrożności . W czasie wykonywania skrętu motocykl kierowany przez oskarżonego M. F. (1) jechał z prędkością rzędu 10 km/h . Brak jest podstaw do twierdzenia , że po przyspieszeniu , będącym prawidłową reakcją na chwilową utratę stateczności , motocykl jechał z prędkością większą niż 15 km/h (k. 694 - 710) . Z wyżej wskazanych powodów Sąd dał tylko częściowo wiarę opiniom biegłego J. K. w zakresie jakim ten określił tor jazdy motocykla marki H. (...) o nr rej. (...) podczas przedmiotowego zdarzenia z dnia 05 lipca 2012 r..

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 155 k.k. stanowi , iż karze podlega kto, nieumyślnie powoduje śmierć człowieka. Nieumyślne spowodowanie śmierci różni się od zabójstwa stroną podmiotową, gdyż nie jest objęte zamiarem sprawcy (bezpośrednim lub ewentualnym), lecz winą nieumyślną w postaci lekkomyślności lub niedbalstwa (świadomego lub nieświadomego naruszenia obowiązku ostrożności - przy powinności przewidywania skutku). Warunkiem odpowiedzialności za omawiane przestępstwo jest, aby śmierć człowieka była skutkiem zachowania się sprawcy. Zgodnie z zasadami odpowiedzialności za dokonanie przestępstwa skutkowego, do przypisania przestępstwa z art. 155

k.k. konieczne jest więc ustalenie, że zachodził związek przyczynowy między zachowaniem się sprawcy (działaniem albo zaniechaniem) a zaistniałym skutkiem (za Komentarz do art. 155 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

Stronę podmiotową tego przestępstwa charakteryzuje nieumyślność, a zatem sprawca nie chce, a nawet nie godzi się na spowodowanie śmierci człowieka, chociaż przewiduje taką możliwość lub może ją przewidzieć. Śmierć człowieka zatem jest tu niezamierzonym następstwem działania sprawcy. Cecha nieumyślności odnosi się wyłącznie do następstwa w postaci śmierci człowieka. Samo zachowanie sprawcy nie musi być nieumyślne. Może być ono także prawnie irrelevantne. Sprawca może również zmierzać swoim działaniem do osiągnięcia skutku, co prawda zabronionego prawem, ale innego niż śmierć człowieka: naruszenie nietykalności cielesnej, spowodowanie uszkodzeń ciała, narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia. Powinność i możliwość przewidywania przez sprawcę skutku przestępnego zachowania się musi być ustalona na podstawie konkretnych faktów, przy czym należy tu uwzględnić zarówno element obiektywny, jak i subiektywny (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1974 r., Rw 50/74, OSNKW 1974, nr 6, poz. 124). (za Komentarz do art. 155 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.) .

Natomiast zgodnie z treścią art. 156 § 1 k.k. karze podlega kto powoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci:

1) pozbawienia człowieka wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia,

2) innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała. Natomiast zgodnie z treścią art. 156 § 2 k.k. jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Przedmiotem tego przestępstwa jest zdrowie, rozumiane jako prawidłowość przebiegu procesów fizjologicznych, zapewniających człowiekowi wydolność umożliwiającą mu pełnienie funkcji społecznych. W przypadku typu kwalifikowanego z art. 156 § 3 k.k. przedmiotem ochrony jest także życie człowieka. Spowodowanie uszczerbku na zdrowiu jest przestępstwem niewłaściwym z zaniechania. Z działania może popełnić je każdy, przez zaniechanie zaś – na ogólnych warunkach (art. 2 k.k.) – tylko gwarant (por. Królikowski [w:] Królikowski, Zawłocki, Szczególna I, s. 261). Przestępstwo z art. 156 k.k. ma charakter materialny. Do znamion należy skutek w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w przypadku zaś typu kwalifikowanego (art. 156 § 3 k.k.) – śmierć człowieka. Spowodowanie uszczerbku na zdrowiu jest pojęciem szerokim. Obejmuje naruszenia czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia różnego rodzaju i różnego stopnia. Artykuł 156 k.k. jest rozbudowany, ma kazuistyczny charakter. Ustawodawca przyjął podział na trzy rodzaje skutków wywołanych przez sprawcę, ze względu na rodzaj spowodowanego uszczerbku na zdrowiu: ciężki (art. 156 k.k.), inny niż określony w art. 156 k.k. (art. 157 § 1 k.k.), tzw. średni, i powodujący naruszenie narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas nieprzekraczający 7 dni (art. 157 § 2 k.k.), tzw. lekki. Każdy z tych przepisów określa odrębny, samoistny typ czynu zabronionego. Nie stanowią one zatem dla siebie nawzajem typu podstawowego, uprzywilejowanego lub kwalifikowanego.

Jest to przestępstwo powszechne. Ustawodawca przewidział umyślny typ podstawowy w 9 § 1 k.k. (sprawca może mieć zarówno zamiar bezpośredni, jak i ewentualny), nieumyślny typ w art. 9 § 2 k.k. (należy go uznać za samoistny typ podstawowy, chociaż w doktrynie przywykło się go traktować jako typ uprzywilejowany oraz przestępstwo umyślnie-nieumyślne, kwalifikowane przez następstwo w art. 9 § 3 k.k. (tak Mozgawa Marek (red.), Kodeks karny. Komentarz aktualizowany) .

Należy zauważyć iż na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie można stwierdzić by zachowanie oskarżonego M. F. (1) opisane w zarzucie aktu oskarżenia realizowało znamiona czynu z art. 155 k.k. czy też czynu z art. 156 § 2 k.k. . Podnieść należy iż zgodnie z treścią art. 9 § 2 k.k. czyn zabroniony popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć. Istotą nieumyślności jest brak zamiaru. Nieumyślność polega na zachowaniu

nieostrożnym w danych okolicznościach . W doktrynie wskazuje się na następujące cechy reguł ostrożności: sprawca ma mieć odpowiednie kwalifikacje do przeprowadzenia danej czynności , czynność ma zostać przeprowadzona przy użyciu odpowiedniego narzędzia , czynność ma być przeprowadzona w odpowiedni sposób . Część owych reguł ostrożności jest skodyfikowana w aktach prawnych różnej rangi. Część funkcjonuje po prostu w praktyce wykonywania poszczególnych zawodów (np. tzw. reguły sztuki lekarskiej) lub jako zasady współżycia społecznego. W tej ostatniej sytuacji nauka i orzecznictwo posługują się normatywnymi wzorcami osobowymi – dobrego gospodarza, dobrego kierowcy – porównując z nimi zachowanie sprawcy . Popelnienie przez sprawcę czynu musi nastąpić na skutek niezachowania przezeń reguł ostrożności. Oznacza to, że ów skutek trzeba móc sprawcy przypisać. Mamy tu do czynienia z konstrukcją tzw. obiektywnego przypisania . Najważniejszą rolę przy przypisaniu sprawcy skutku odgrywa reguła urzeczywistnionego, stworzonego przez sprawcę, niedozwolonego ryzyka dla danego dobra prawnego. Spowodowanie skutku może być tylko wówczas przypisane sprawcy, gdy w jego zachowaniu urzeczywistniło się niebezpieczeństwo, któremu miało zapobiec zachowanie naruszonego obowiązku ostrożności .

Ustawodawca w Kodeksie karnym z 1997 r. nie wyodrębnia wprost, jak to miało miejsce w Kodeksie karnym z 1969 r., lekkomyślności i niedbalstwa. Jednakże nadal uprawnione jest wyróżnianie tych dwóch postaci nieumyślności . Artykuł 9 § 2 k.k. pozwala na wskazanie świadomej i nieświadomej nieumyślności. Świadoma nieumyślność ma polegać na tym, że sprawca przewidywał możliwość popelnienia czynu zabronionego. Nie miał jednak zamiaru jego popelnienia, a więc przypuszczał, że tego uniknie. Nieświadomej nieumyślności dotyczy końcowa część art. 9 § 2 k.k. – „albo mógł przewidzieć”. Istnieją dwa poglądy na interpretację słowa „mógł” . Pierwszy z nich uwzględnia zamierzenia autorów Kodeksu i zakłada, że chodzi tu o obiektywną przewidywalność popelnienia czynu zabronionego (Według drugiego, odwołującego się wprost do warstwy językowej omawianego przepisu, termin ten należy rozumieć dosłownie, jako wymaganą od sprawcy możliwość przewidzenia popelnienia przezeń czynu zabronionego, a zatem – jako element winy nieumyślnej w postaci niedbalstwa. Aby przypisać sprawcy odpowiedzialność na podstawie art. 9 § 2 in fine k.k., należy najpierw ustalić istnienie obiektywnego elementu w postaci powinności przewidywania przez sprawcę popelnienia czynu zabronionego, a następnie istnienie elementu subiektywnego – możliwości przewidzenia popelnienia czynu przez sprawcę. Możliwość (zdolność) przewidzenia następstwa podjętego działania, jako element sine qua non nieumyślności zdefiniowanej w art. 9 § 2 in fine k.k., a zatem tzw. niedbalstwa bądź nieumyślności nieświadomej, dotyczy – z istoty rzeczy – zdarzeń przyszłych i niepewnych, tj. takich, które mogą, ale nie muszą nastąpić (wyrok SA w Katowicach z 16.10.2007 r., II AKa 307/07, OSA (...)/12, poz. 3) (tak Mozgawa Marek (red.), Kodeks karny. Komentarz aktualizowany) .

Na wstępie należy zauważyć iż z opinii (...) J. C. M. , Wydział Lekarski, Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej , Pracowni Ekspertyz Sądowo – Lekarskich z dnia 23 listopada 2016 r. wynika iż zgromadzona w aktach dokumentacja medyczna pozwala na przyjęcie , że L. K. doznała w dniu 05 lipca 2012 r. stłuczenia głowy ze złamaniem kości czaszki i wielomiejscowymi stłuczeniami mózgu z następowym obrzękiem mózgu . Rozległe stłuczenia kory mózgowej płatów czołowych i skroniowych , spowodowały zaburzenia psychoorganiczne pod postacią zespołu czołowego , a złamanie czaszki skutkowało powstaniem przetoki szyjno-jamistej wymagającej leczenia operacyjnego. Bezpośrednio po urazie chora była w stanie ciężkim , spowodowanym stłuczeniami tkanki mózgowej z jej obrzękami , głęboko nieprzytomna z niewydolnością oddechową , wymagającym stosowania respiratora . Dopiero intensywne leczenie przeciwobrzękowe spowodowało poprawę stanu ogólnego . Uszkodzenia mózgowia , stanowiły w okresie bezpośrednio po urazie chorobę realnie zagrażającą życiu , wyczerpując znamiona art. 156 § 1 pkt. 2 k.k.. Wielomiejscowe stłuczenie mózgu , wyłączające rozległe obszary ośrodkowego układu nerwowego , spowodowały zespół psychoorganiczny o charakterze głębokich ubytków intelektualnych , powodujących inwalidztwo biologiczne w wymiarze 100 % i całkowitą niezdolność do samodzielnej egzystencji . Być może z czasem nastąpiłaby pewna poprawa stanu psychicznego , jednak biorąc pod uwagę rozległość obszarów objętych stłuczeniami oraz fakt , że tkanka kory mózgowej nie ulega regeneracji , należy przyjąć , że zaburzenia neuropsychiczne miały charakter trwały . Zaburzenia te stanowiły inne ciężkie kalectwo i wyczerpywały znamiona art. 156 § 1 pkt. 2 k.k.. Wobec istniejących wątpliwości , brakuje wystarczającej podstawy do przyjmowania pełnego związku przyczynowego , między obrażeniami doznanymi przez L. K. , a jej zgonem . Ten związek jest wprawdzie wysoko prawdopodobny , jednak istniejące wątpliwości nie pozwalają na przyjęcie go z pewnością wymagana w opiniowaniu karnym (k. 680-684) .

Ponadto należy stwierdzić iż z opinii nr (...) z dnia 20 października 2017 r. Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. wynika kategorycznie iż w czasie zdarzenia doszło do potrącenia L. K. przez motocykl marki H. D. G. U. C., którym kierował oskarżony M. F. (1) . Do zdarzenia doszło w czasie realizacji przez oskarżonego M. F. (1) manewrów zapobiegających upadkowi motocykla , po jego wcześniejszym , chwilowym niestabilnym ruchu . Jedyną nieprawidłowością jaką można wskazać w postępowaniu oskarżonego M. F. (1) , była chwilowa utrata stabilności motocykla w czasie jazdy po łuku z małą prędkością . Podkreślić jednak należy , że przy tego typu manewrach , takie chwilowe utraty stabilności motocykla zdarzają się i brak jest podstaw do twierdzenia , że działanie podjęte przez oskarżonego M. F. (1) po tej chwilowej utracie stabilności nie było prawidłowe . ***Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do twierdzenia , że oskarżony M. F. (1) realizował manewr wjazdu do garażu bez zachowania należytej ostrożności*** . W czasie wykonywania skrętu motocykl kierowany przez oskarżonego M. F. (1) jechał z prędkością rzędu 10 km/h . Brak jest podstaw do twierdzenia , że po przyspieszeniu , będącym prawidłową reakcją na chwilową utratę stateczności , motocykl jechał z prędkością większą niż 15 km/h (k. 694 - 710) . Tak więc zachowanie oskarżonego M. F. (1) nie zrealizowała przesłanek wskazanych w art. 9 § 2 k.k. gdyż z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika że oskarżony M. F. (1) realizował manewr wjazdu do garażu bez zachowania należytej ostrożności jak zostało to stwierdzone w w/w opinii nr (...) z dnia 20 października 2017 r. Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (1) w K. , której Sąd dał wiarę w całości .

Z wyżej wskazanych powodów Sąd uniewinnił oskarżonego M. F. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 155 k.k..

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd nakazał zwrócić (...) Sp. z o.o. w W. dowody rzeczowe Nr DRZ 534/13 oraz Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w W. dowody rzeczowe Nr DRZ (...).

Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarbu Państwa.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.